

Αὐτὸ μὲ κάμνει νὰ προτιμῶ τὴν ἐδικήν μας κατοικίαν καλήτερα ἀπὸ τὴν κατοικίαν τῆς Σελήνης, εἶπεν ἡ Μαρκέζα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤμπορῶ ποτέ με νὰ πισεύσω ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐρασιῶν χρωμάτων ἤμπορεῖ νὰ εἶναι ἐκεῖ τόσον ὡραία ὅσον εἶναι ἐδῶ. Διατὶ, ἄς βάλωμεν, ἂν θέλῃς ἓνα Οὐρανὸν κόκκινον, ἢ Ἄσρα πράσινα, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ ποτὲ τόσον χαροποιὸν, καθὼς ὅταν εἶναι τὰ Ἄσρα μὲ χρῶμα χρυσοειδὲς ἐπάνω εἰς κυανόν. Ἡ Ξελεν εἶπῃ τινὰς ἀκέωντάς σας, τὴν ἀπεκρίθην, ὅτι ἐφαρμόττετε κανένα φόρεμα, ἢ κανένα σκεῦος. Πισεύσετέ μοι ὅμως ὅτι ἡ φύσις ἔχει μεγάλο πνεῦμα, καὶ ἀφίσετέ εἰς αὐτήν, τὴν ἔννοιαν νὰ ἐφεύρῃ μίαν ἐφαρμογὴν χρωμάτων διὰ τὴν Σελήνην, καὶ ἐγὼ σᾶς γίνομαι ἐγγυητὴς ὅτι πολλὰ καλὰ θέλει τὴν ἐπιτύχη, καὶ ἔτε θέλει λείψῃ νὰ

μεταβάλλη τὸ θέαμα τῆ παντός εἰς
 κάθε θέσιν καὶ διαφορετικὴν πρόσω-
 ψιν, καὶ νὰ τὸ μεταβάλλη μὲ ἓνα
 τρόπον τροπολογίας αἰάποτε καὶ παν-
 ταχῆ χαριέστατον καὶ ὠραῖον.

Πολλὰ καλὰ γνωρίζω τὴν ἐπιτηδαό-
 τητά της, διέκοψε τὸν λόγον μ' ἡ
 Μαρκέζα. Ἀκριβέως τὸν κόπον τῆ νὰ
 ἀλλάξη τὰ ὑποκείμενα εἰς κάθε πρό-
 σωψιν, καὶ ἀλλάξε μόνον τὰ γυαλιὰ,
 καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπολαμβάνει
 τὴν τιμὴν δι' αὐτὴν τὴν πολυεδῆ ποι-
 κιλότητα, χωρὶς νὰ κάμη τὰ ἔξοδα.
 Ὅθεν μὲ ἓνα αἶερα κυανὸν παρασῆνει
 εἰς ἡμᾶς ἓνα ἔρανον κυανὸν, ἴσως μὲ
 ἓνα αἶερα κόκκινον παρασῆνει ἓνα ἔρανον
 κόκκινον εἰς τὰς κατοίκους τῆς Σελήνης,
 καὶ μ' ὅλον τῆτο εἶναι αἰάποτε ἓνας καὶ
 ὁ αὐτὸς ἔρανος. Μὲ φαίνεται μάλιστα
 ὅτι μᾶς ἔβαλεν εἰς τὴν φαντασίαν μας

ἓνα

ἓνα εἶδος γυαλιῶν διὰ μέσθ τῶν ὁποίων βλέπομεν ὅλα τὰ πράγματα, καὶ αὐτὰ τὰ γυαλιὰ μεταβάλλει ὑπερβολικὰ καὶ τὰ ὑποκείμενα ὡς πρὸς κάθε ἄνθρωπον. Διὰ τῆτο ὁ Ἀλέξανδρος ἔβλεπε τὴν Γῆν ὡσάν μίαν ὠραίαν πεδιάδα ἁρμονδίαν διὰ τὰ εἶδη ἐπ' αὐτὴν μίαν μονοκρατορίαν. Ὁ Κελαδὼν πάλιν τὴν ἔβλεπεν ὡς κατοικίαν μόνου τῆς Ἀσραίας. ἓνας δὲ φιλόσοφος τὴν βλέπει ὡσάν ἓνα παχύτατον Πλανήτην ὅπερ περιέρχεται εἰς τὰς ἐρανὲς ὅλη περικεκαλυμμένη ἀπὸ τρελῆς. Δὲν πισεύω λοιπὸν ὅτι τὸ θεάμα μεταβάλλεται περισσότερον ἀπὸ τὴν Γῆν ἕως εἰς τὴν Σελήνην, ὅσον μεταβάλλεται ἐδῶ ἀπὸ φαντασίαν εἰς φαντασίαν.

Ἡ μεταβολὴ τῆς θεάματος εἶναι πλέον παράδοξος εἰς τὰς φαντασίας μας, τὴν ἀπεκρίθην, καὶ ὁ, τι εἶναι αὐ-

αὐτὰ καὶ ἴδια ὑποκείμενα ὅπῃ φαίνονται εἰς τὸν καθ' ἓνα τόπον διαφορετικὰ, εἰς τὴν Σελήνην ὁμως ἤμπορῶν τὴνλάχισον νὰ βλέπεν ἄλλα ὑποκείμενα, ἢ νὰ βλέπεν μόνον μερικά ἀπὸ τὰ ὅσα βλέπομεν ἐδῶ. Ἰσως δὲν γνωρίζεν παντελῶς εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔτε τὴν Ε'ω, ἔτε τὸ Λυκαυγὲς φῶς (δ'). ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀήρ ὅπῃ μᾶς περικυκλώνει, καὶ ὅπῃ εἶναι ὑψωμένος ὑπεράνω ἀπὸ ἡμᾶς, δέχεται μερικάς ἀκτίνας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤμπορῶσαν κατ' ἄλλου λόγου νὰ πέσῃν εἰς τὴν Γῆν, καὶ ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ παχὺς διατηρεῖ μέρος τὶ ἐξ αὐτῶν, καὶ μᾶς τὰς ἀντιπέμπει, μ' ὅλον ὅπῃ δὲν ἦτον ἐκ φύσεως ὠρισμένοι διὰ ἡμᾶς. Ὅθεν ἢ Ε'ω καὶ τὸ Λυκαυγὲς φῶς εἶναι μία χάρις ὅπῃ ἡ φύσις μᾶς κάμνει. Αὐτὸ εἶναι ἓνα φῶς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατὰ λόγον ἡμεῖς δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ε-

χω.

χωμεν, ἀλλὰ μᾶς τὸ χαρίζει ἢ φύσις
 παράνω ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπῃ μᾶς χρεωσῆ-
 ται. Εἰς τὴν Σελήνην ὁμως ὅπῃ ὁ
 αἴθρ ὡς φαίνεται εἶναι καθαρότερος ἐν-
 δέχεται νὰ μὴν εἶναι τόσον ἐπιτήδειος,
 ὡσε νὰ ἀντιπέμπῃ κάτω τὰς ἀκτῖνας
 ὅπῃ δέχεται πρὸ τῆ νὰ ἀνατάλλῃ ὁ
 Ἡ΄λιος, ἢ ὑσερον ἀφ’ ἕ δύση. Οἱ δυ-
 συχαῖς λοιπὸν κάτοικοι τῆς Σελήνης
 δὲν ἔχου αὐτὸ τὸ κατὰ χάριν φῶς
 ὅπῃ ἐνιχυόμενον ὀλίγον κατ’ ὀλίγον
 νὰ τὲς ἐτοιμάζῃ χαριέσατα εἰς τὴν ἀ-
 φιξιν τῆ Ἡ΄λιε, ἢ ὅπῃ ἐξατονέμενου
 ὡς ἀπὸ ὕφεσιν εἰς ὕφεσιν νὰ τὲς συνη-
 ρίζῃ εἰς τὴν σέρησίν τε· ἀλλ’ ἐν ᾧ εἶ-
 ναι μέσα εἰς σκότος βαθύτατον ἐξαίφνης
 ὁμοιάζει σὰν νὰ τραβᾷ τινὰς ἕνα πα-
 ραπέτασμα, καὶ ἰδὲ ἐνταυτῷ ἐκθαμβοῦ
 τὰ μάτια των ἀπ’ ὅλην τὴν λάμψιν
 ὅπῃ ἐνυπάρχει εἰς τὸν Ἡ΄λιον. Καὶ
 πάλιν ἐν ᾧ εἶναι μέσα εἰς ἕνα φῶς

ζωη-

ζωηρότατον καὶ λαμπρὸν, ἰδὲ ἐξαίφνης καταβυθίζονται ἐν ἀκαρεῖ εἰς σκότος βαθύτατον καὶ ζοφερόν. Ἐπειδὴ καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέρα δὲν εἶναι δεμέναι μὲ ἓνα μέσον ὅπῃ νὰ συνέχεται μὲ τὴν μίαν καὶ μὲ τὴν ἄλλην. Ἡ Ἰρίς πρὸ τέτοις εἶναι ἓνα φαινόμενον ὅπῃ λείπει ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου τῆς Σελήνης, ἐπειδὴ καὶ ἂν ἡ Εῶ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς παχύτητος τῆ ἀέρος καὶ τῶν ἀτμίδων, ἡ Ἰρίς ἐπίσης σχηματίζεται εἰς τὰς βροχὰς ὅπῃ εἰς μερικὰς περιστάσεις πίπτει, καὶ χρεωσῆμεν τὰ ὠραιοτέρα πράγματα τῆ κόσμου εἰς ἐκείνας ὅπῃ εἶναι ἥττον περιστατικά, (έ) ἐπειδὴ ὅμως τρίγυρος εἰς τὴν Σελήνην δὲν εἶναι ἕτε ἀτμοὶ πολλὰ παχῆς, ἕτε νέφη βροχερά, πάγα καὶ ἡ Ἰρίς, πάγα καὶ ἡ Εῶ, καὶ μὲ τί πλέον ἔχεν νὰ παρομοιασῆν ἢ εὐμορφαις τῆ τόπῃ ἐκείνης;

Ὡχι!

Ὡχ! τὴν καλὴν πηγὴν παρομοιώσεων ὅπως
χάνεται

Δὲν ἔχω πολλὴν θλίψιν δι' αὐτάς
τὰς παρομοιώσεις, εἶπεν ἡ Μαρκέζα,
ἀλλὰ μάλις αἰσχύνομαι ὅτι πολλὰ κα-
λὰ ἀνταμαίβονται εἰς τὴν Σελήνην διὰ
τὸ ὅτι δὲν ἔχον μῆτε Ἔωα, μῆτε Ἰρίν,
ὡσάν ὅπως δὲν πρέπει νὰ ἔχον κατὰ τὸν
αὐτὸν λόγον μῆτε κεραυνὸς, μῆτε βρου-
τὰς, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ ἐπίσης εἶναι πράγ-
ματα ὅπως γίνονται εἰς τὰ νέφη. Ἀλλ'
ἔχον πάντοτε εὐμορφαῖς ἡμέραις, πάν-
τοτε μὲ ἀκρὰν ξασεριὰν καὶ γαλήνην
αἰθρίας, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων δὲν
χάνον ποτὲ ἀπὸ τὴν ὄρασίν των τὸν Ἡ-
λιον. Δὲν ἔχον ποτὲ νύκτας ὅπως νὰ
μὴν φαίνωνται μὲ ἀκρὰν εὐδίαν ὅλα τὰ
Ἄστρα, δὲν γνωρίζεν παντελῶς ἔτε λαί-
λαπας, ἔτε καταιγίδας, ἔτε κανένα
ἀπὸ τὰ ὅσα ὁμοιάζον νὰ εἶναι ἀποτέ-
λεσμα τῆς ὀργῆς τῆς ἐραυῆς. Συμπεραί-

νας λοιπὸν πῶς εἶναι τόσου πολλά ἄξιοι
 λύπης; μὲ παρασῆνετε τὴν Σελήνην ὡ-
 σὰν μίαν κατοικίαν τερπνὴν καὶ εὐδαίμο-
 να, τὴν ἀπεκρίθη. Ὡς τόσου δὲν ἰξεύ-
 ρω αὖ εἶναι τόσου πολλά τερπνὸν νὰ ἔ-
 χῃ τινὰς πάντοτε ἐπὶ κορυφὴν εἰς ὅλο
 τὸ διάστημα κάθε ἡμέρας, ἀπὸ τὰς ὁ-
 ποίας ἢ κάθε μία ἀναλογεῖ μὲ δεκα-
 πέντε ἡμέρας ἑδικάς μας, ἕνα θερμότη-
 του Ἡλίου, τῆ ὁποῖα νὰ μὴν μετριάζῃ
 κανένα νέφος τὴν ὑπερβολικὴν θερμότη-
 τα. Ὅθεν ἴσως εἶναι ἐξ αἰτίας τέττε
 ὅπῃ ἡ φύσις ἀνώρυξεν εἰς τὴν Σελήνην
 τὸ εἶδος ἐκᾶνο τῶν πηγαδιῶν, τὰ ὁποῖα
 ἔπεται νὰ εἶναι πολλά μεγάλα, ὥσε νὰ
 εἶναι ὄρατὰ ἀπὸ τὰ ἑδικά μας τηλεσκό-
 πια, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ χάσματα δὲν
 εἶναι κοιλάδες μεταξὺ τῶν βουνῶν, ἀλλ'
 εἶναι κοιλώματα ὅπῃ φαίνονται μεταξὺ
 εἰς τόπας ἐπιπέδους, καὶ μάλιστα εἶναι
 καὶ πάρα πολλά. Τίς ἰξεύρη λοιπὸν αὖ

οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης ἐνοχλημένοι ἀπὸ τὴν διηνεκῆ θερμότητα τῆς Ἡλίου δὲν καταφεύγουσιν εἰς αὐτὰ τὰ μεγάλα πηγάδια; ἴσως μάλιστα νὰ μὴν κατοικῶσιν εἰς ἄλλο μέρος, ἀλλὰ νὰ κτίζουσιν μέσα εἰς αὐτὰς τὰς πόλεις των. Ἐπαδὴ καὶ ἡμεῖς βλέπομεν ἐδῶ, ὅτι ἡ ὑπόγειος Ρ' ὠμὴ εἶναι πολλὰ μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν Ρ' ὠμὴν ὅπερ εἶναι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς, εἰς τρόπον ὅπερ ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀφαιρέσῃ τινα εἰς αὐτὴν τὴν ἐπίγειον Ρ' ὠμὴν, καὶ τὸ ὑπὸ Γῆν ὑπολειπόμενον μέρος θέλει μείνῃ μία πόλις κατὰ τὸν τρόπον τῆς Σελήνης. Ὁ θέν ὅλον ἓνα πλῆθος ὀλόκληρον εἶναι μέσα εἰς ἓνα πηγάδι, καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα πηγάδι ἕως εἰς τὸ ἄλλο εἶναι δρόμοι ὑπόγειοι διὰ τὴν συναναστροφὴν καὶ συγκοινωνίαν τῶν ἐθνῶν. Μὲ περιγελάτε ὅμως δι' αὐτὴν τὴν φαντασίαν. Δὲν βλάπτει, ἐγὼ τὸ σέργω μὲ ὅλην με τὴν καρδίαν, ὡς τόσον διὰ νὰ

σᾶς

σᾶς συντύχῳ μὲ τὰ ὅλα με χωρὶς παν-
 τελῶς ἀσεῖσμόν, σᾶς λέγω ὅτι ἤμπο-
 ρεῖτε νὰ ἤσθε γελασμένη περισσότερον
 ἀπὸ ἐμένα, ἐπειδὴ καὶ νομίζετε ὅτι πρέ-
 πει οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης νὰ κατοικῶν
 εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆ Πλανήτε των δια-
 τὶ καὶ ἡμεῖς κατοικῶμεν εἰς τὴν ἐπιφά-
 νειαν τῆ ἐδικῆ μας. Εἶναι ὅμως ὅλο τὸ
 ἐναντίον· διατὶ κατοικῶμεν ἡμεῖς εἰς τὴν
 ἐπιφάνειαν τῆ Πλανήτε μας, ἐνδέχε-
 ται πιθανότατα ἐκεῖνοι νὰ μὴν κατοικῶν
 εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆ ἐδικῆ των. Εὔπει-
 δὴ καὶ ἀπ' ἐδῶ ἕως ἐκεῖ ὅλα τὰ πράγ-
 ματα πρέπει νὰ εἶναι διαφορετικά.

Δὲν βλάπτει, εἶπεν ἡ Μαρκέζα, ἐγὼ
 ὅμως ποτέ με δὲν ἤμπορῶ νὰ ἀποφασί-
 σω, νὰ ἀφίσω τὰς κατοίκους τῆς Σελή-
 νης εἰς ἕνα σκότος αἰώνιον. Ἔχετε δί-
 καιον, τὴν ἀπεκρίθην, καὶ μάλις α ἤθε-
 λετε δυσκολευθῆ ἀκόμι περισσότερον
 νὰ